

Az oktatási tevékenység támogatása rejtjelezést, valamint adatrejtést megvalósító programcsomag alkalmazásával II.

Jelen cikkben a szerző előző cikkének folytatásaként [1] részleteiben mutat be néhány, a programcsomagban megvalósított algoritmust. Ezek alapján mélyebben megismerhetővé válik a programcsomag programjainak működése.

Kulcsszavak: szimmetrikus kódolás, aszimmetrikus kódolás, szteganográfia, programvédelem

Bevezetés

A programcsomag fejlesztése során számos probléma merült fel. Adott volt a fejlesztői környezet, amely behatárolta a lehetőségeket. Adottak voltak a kezdeti továbbá követelmények, amelyeket teljesíteni kellett. A lehetőségek és a követelmények tükrében néha csak kerülőutakat keresve sikerült megoldást találni. Részlépésenként, a megoldások sikerén felbuzdulva, magunk állítottunk új, szigorodó, előremutató követelményeket. Ez a cikk néhány ilyen problémamegoldásról szól.

Fejlesztői környezet

A programcsomag fejlesztése Windows operációs rendszer alatt, Delphi 6.0 fejlesztői környezetben történt. A programok alkalmazzák a Windows operációs rendszer erőforrásait, jellemző üzenet- és dialógusablakait.

A programcsomag alkalmazásának feltételei:

- Windows XP/7/8 operációs rendszer;
- definiált hálózati adapter (hálózati csatlakozás nem szükséges).

Kripto-számológép a természetes számok halmazán

A hagyományos, de még a tudományos kalkulátorok között sem található olyan eszköz, amely képes bemutatni az egyes rejtjelező algoritmusok működését. Ezen algoritmusok extrém méretű természetes számokkal végeznek műveleteket (alapműveletek, hatványozás), ahol követelmény a fix pontos számábrázolás. Található néhány művelet (pl. prímellenőrzés, kongruens számpár keresése), amely a rejtjelezést megvalósító algoritmusok szempontjából alapműveletnek számítanak. Továbbiakban ismertetem egy kialakított általunk kidolgozott számológép elvi alapjait, amelyek – a természetes számok halmazán – megoldást kínálnak az említett problémák megoldására.

Számábrázolás

A számábrázolás során nem elégedhetünk meg 10-12 jegyű természetes számok feldolgozásával. Követelmény, hogy szükség esetén több száz, esetleg több ezer számjegyet tartalmazó természetes számokkal is végezhesünk matematikai műveleteket.

A számítástechnikában alkalmazott „*nullstring*” adatformátum ebben segítségünkre lehet. A „*nullstring*” egy olyan változó, amely szövegek tárolását biztosítja. A tárolt szöveg hossza előre nem definiált. A tárolt szöveg végét a szöveg után található #0 karakter jelzi. (Az ASCII-kódtáblázatban alkalmazott *nulla* a #0 = $\text{Chr}(0)$ karakter. A továbbiakban a # előtagot alkalmazzuk kódjuk alapján az ASCII-karakterek jelölésére.) Ebből adódóan a tárolni kívánt szöveg hosszának csak a memóriaméret szab határt. A szöveg egyes karaktereire tömbelemként hivatkozhatunk. Ha szöveggént tárolunk nagy számokat, azokkal aritmetikai műveleteket is végezhetünk. Ez a *szöveg alapú aritmetika* kiindulópontja. A következő alapműveleteket dolgoztuk ki:

- összeadás, szorzás, hatványozás;
- kivonás, osztás, maradékképzés;
- prímellenőrzés, relatív prím ellenőrzése, kongruens számpár keresése.

Összeadás, szorzás, hatványozás

Legyen példaként a '8' és a '6' két operandus, amelyek két szöveggént tárolt szám azonos helyi értéken található számjegyei (karakterei). Továbbá legyen $c = 1$ valamely, az alacsonyabb helyi értékről áthozott átvitel (a továbbiakban *div* az egészosztás, *mod* a maradékképzés jele).

Az összeadás algoritmusában ebben az esetben:

'8' $\rightarrow a = 8$ karakter-számjegy konverzió;

'6' $\rightarrow b = 6$ karakter-számjegy konverzió;

$s := a + b + c$ azaz $s = 8 + 6 + 1 = 15$;

$c := s \mathbf{div} 10 = 1$ a keletkezett új átvitel;
 $s := s \mathbf{mod} 10 = 5$ az összeg;
 $s \rightarrow 's',$ azaz '5' számjegy-karakter konverzió, az adott helyi értéken az összeg karaktere.

A szorzás algoritmusában ebben az esetben:

$'8' \rightarrow a = 8$ karakter-számjegy konverzió;
 $'6' \rightarrow b = 6$ karakter-számjegy konverzió;
 $m := a \times b + c$ azaz $m = 8 \times 6 + 1 = 49$;
 $c := m \mathbf{div} 10 = 4$ a keletkezett új átvitel;
 $m := m \mathbf{mod} 10 = 9$ a szorzat;
 $m \rightarrow 'm',$ azaz '9' számjegy-karakter konverzió, az adott helyi értéken a szorzat karaktere.

Számjegyeken végzett műveletet vizsgálva induljunk ki a számjegyek aritmetikájából.

Ezek az eljárások az alapjai a karakteres formában tárolt számjegyek *összeadásának*, illetve *szorzásának*. A számok összeadása és szorzása a számjegyek összeadására és szorzására építhető fel. A szám önmagával történő szorzásának sorozatával a *hatványozás* is kivitelezhető.

Kivonás, osztás, maradékképzés

A bináris aritmetika a kettes komplement képzésével, két szám összeadásával tulajdonképpen kivonást valósít meg. Ha a kivonandó kettes komplementjét összeadjuk a kibebítendővel, elvégezzük a kivonást. Ezt a gondolatot adaptálva a decimális aritmetikára, lehetőség nyílik a *kilences komplement* és a *tízés komplement* alkalmazására.

Kilences komplement képzése:

A forrásszöveg (szám) alapján létrehozunk egy ugyanolyan hosszú szöveget (számot), amelyben a számjegyek összege valamennyi helyi értéken 9. Ezt a számot nevezzük a *forrás kilences komplementjének*.

Példaként állítsuk elő a $:= '34963'$ kilences komplementjét:

$$\begin{array}{r}
 99999 \\
 -34963 \\
 \hline
 65036
 \end{array}
 \quad \text{mivel:} \quad
 \begin{array}{r}
 34963 \\
 +65036 \\
 \hline
 99999
 \end{array}$$

Tehát például a 34963 kilences komplementje a 65036.

Tízés komplement képzése:

A kilences komplement legalacsonyabb helyi értéken található karaktert eggyel inkrementálva (egyet hozzáadva a karakterkód értékéhez) megkapjuk a forrásszöveg (szám) tízés komplementjét.

Tehát például a 34963 tízés komplementje $65036 + 1 = 65037$.

Vagyis: ha egy számhoz (kibebítendő) hozzáadjuk egy másik szám (kivonandó) tízés komplementjét, majd az összeg legmagasabb helyi értékét elhagyjuk, azzal *kivonást* végzünk.

Példaként legyen a feladat: $7834 - 3863$.

3863 kilences komplemente: 6136, tízes komplemente: 6137.

$$\begin{array}{r}
 7834 \\
 -3863 \\
 \hline
 3971
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{l}
 \text{helyett:} \\
 \\
 \\
 \\
 \\
 \\
 \end{array}
 \begin{array}{r}
 7834 \\
 +6137 \\
 \hline
 13971
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{l}
 \text{vagy:} \\
 \\
 \\
 \\
 \\
 \\
 \end{array}
 \begin{array}{r}
 7834 \\
 +6136 \\
 \hline
 13971
 \end{array}$$

1 (átv. kezdőértéke)

Ez a legegyszerűbben úgy oldható meg, ha az összeadás során kilences komplementet alkalmazunk (gyorsan előállítható), és az összeadás során az átvitel kezdőértékének az 1-et választjuk (lásd a fenti művelet jobb oldali megoldását).

A kivonás az alapja az *egészosztásnak* és a *maradékképzésnek*.

Prímellenőrzés, relatív prím ellenőrzése, kongruens számpár keresése

Az eddigiekben bemutattam az alpműveletek végrehajtását szöveges aritmetika alkalmazásával. Ezekkel a szöveges aritmetikai alpműveletekkel megvalósítható műveletek a következők:

- *Prímellenőrzés:* annak ellenőrzése, hogy egy szám csak 1-el és önmagával osztható;
- *Relatív prím ellenőrzése:* annak ellenőrzése, hogy két számnak van-e 1-től különböző közös osztója;
- *Kongruens számpár keresése:* ha A és N relatív prím, az

$$A \times B = C \times N + 1$$

egyenlet megoldása B -re, ahol C futóparaméter. [5]

Szimmetrikus kódolás Polübiosz-tábla alkalmazásával [4]

A Polübiosz-tábla alkalmazása az egyik legegyszerűbb példája a szimmetrikus kódolásnak. Problémaként adódott az ábrázolható szimbólumok korlátozott mennyisége. Ennek megoldásaként a Polübiosz-tábla mintájára létrehoztunk egy 120 elemet tartalmazó kibővített mátrixot, amely minden nyomtatható karaktert mint szimbólumot tartalmaz. Ezután a szimbólum koordinátáinak meghatározása, valamint a szimbólumoknak a koordinátáik alapján történő azonosítása már egyszerű feladattá vált.

Aszimmetrikus kódolás-dekódolás az RSA-algoritmus alkalmazásával [2, 3, 5]

Az RSA kódoló-dekódoló program kialakításakor felhasználtuk a kriptó-számológép fejlesztése során létrehozott algoritmusokat. Mivel ez a program a hangsúlyt a kulcsgene-

rálás helyett az egyszer kódolt, valamint a duplán kódolt információtovábbításra helyezi, megengedhetetlen az, hogy az alkalmazók kulcsgenerálásra fordítsák a gépidőt, elvéve azt az egyéb tapasztalatszerzés (hibrid kódolás, hitelesség, letagadhatatlanság) lehetőségétől. Ki kellett fejleszteni tehát egy gyors működésű kulcsgenerátort, amellyel másodpercek alatt lehet RSA-kulcsokat előállítani.

A megoldást ebben az esetben a következők jelentették:

- *Prímellenőrzés:* Prímszámnak ítélt számokra tippelés során valós idejű prímellenőrzés, és az ellenőrzés eredményének azonnali kijelzése. Felhasználói kezdeményezésre a bevitt számhoz legközelebbi nagyobb vagy kisebb prím megjelenítése. Nem léphetünk tovább, amíg a két prímszám nincs meg. Ha megvan, rendelkezésre áll az RSA-kulcs második szegmense, ami azonnal kijelzésre kerül.
- *Relatív prím ellenőrzése:* Tippelés a prímszámok dekrementált szorzatához képest relatív prímszámra. Ennek során szintén valós idejű ellenőrzés és az ellenőrzés eredményének azonnali kijelzése történik. Felhasználói kezdeményezésre a bevitt számhoz legközelebbi nagyobb vagy kisebb relatív prím megjelenítése. Nem léphetünk tovább, amíg nincs meg a relatív prím.
- *Kongruens számpár keresése:* Ha megvan a relatív prím, a program automatikusan azonnal kijelzi a prímszámok dekrementált szorzatának egész számú többszörösére vonatkozó kongruens számpárt. A relatív prím és kongruens számpárja, az RSA-kulcs pár első szegmense, azonnal kijelzésre kerül.

Belátható, hogy ilyen körülmények között a kulcsgenerálás másodpercek kérdése.

Adatrejtés TrueColor (24 bites) nem tömörített BMP képfájl bittérképében

Az adatrejtés általános elve [2, 6, 7]:

A rejtés hatására létrejövő színtorzítás a bittérkép legalacsonyabb helyi értékű bitjei (LSB) módosításának hatására csekély, szabad szemmel homogénnek (egyszínűnek) látszó képterületeken is megfigyelhetetlen.

Tekintettel arra, hogy a sorokat leíró bájtok mennyiségét négygel oszthatóvá tevő #0 bájtok jól meghatározható helyen találhatók a bittérképben, ha ezek legalacsonyabb helyi értékű bitjeit (LSB) is módosítjuk, ez rögtön elárulhatja az adatrejtés tényét (kimutatható struktúraváltozás). A legegyszerűbb szabály ennek elkerülése érdekében, hogy a bittérkép #0 bájtjait változatlanul hagyjuk. Ennek következménye lehet, hogy a töltelék #0 bájtok mellett a bittérképben található pixelszínkomponens-intenzitást leíró egyéb #0 bájtok miatt csökken a képfájl kapacitása, de természetes fényképeken ezek előfordulási gyakorisága csekély.

Tovább csökkenti a rejtés kimutathatóságát, ha a bittérképben a rejtéshez fel nem

használt RGB-komponensek legalacsonyabb helyi értékű biteit változatlanul hagyjuk, vagy véletlenszerűen beírt '0' vagy '1' bitekkel „zajosítjuk”

Rejtett adatstruktúra a bittérképben:

A program egy keretrendszert alkalmaz, amely közrezárja a beírt adatot:

(*'A'* keret – rejtett adat – *'B'* keret)

A két keret felépítése azonos. Mindkettő négy bájt hosszon a rejteni kívánt szöveg hosszúságát rögzíti a bittérkép LSB-it alkalmazva. Ebből adódik (ha elég nagy a bittérkép), hogy egy képfájlba elméletileg maximum $2^{32} - n$, azaz mintegy 4,2 millió karakteres szöveg rejthető. Mivel a hosszú kódoló keret négybájtos, ebből adódik, hogy a keretek 32-32 bájtot foglalnak le a bittérképből, a köztük található rejtett szöveg karakterenként további 8 bájtot használ fel.

A képfájl státuszának azonosítási folyamata:

- ♦ „*Tabula Rasa*”: Ha a bittérkép valamennyi bájtjának LSB-je '0'. Az ilyen fájl elő van készítve adatrejtésre. A bittérkép bájtjainak beállítása, illetve ellenőrzése, ahol '*A*' a vizsgált bájt, a következő műveletekkel történik:
 - *Ellenőrzés*: $\text{Not}('A' \text{ AND } '00000001') = 1$ (ez az állítás igaz?);
 - *Beállítás*: $'A' := 'A' \text{ AND } '11111110'$ (ez legyen '*A*' értéke);
 - Ha '*A*' = #1, akkor '*A*' := #2 (karaktercseré).
- ♦ „*Zajos fájl*”, „*Adathordozó*”: A bittérkép első 32 bájtja (*'A'* keret) alapján meghatározzuk a feltételezett rejtett szöveg hosszát. Ha belefér a bittérképbe, átlapozva a fájlban a szöveghossz nyolcszorosának megfelelő mennyiségű (a #0 bájtokat nem számolva) bájtot, az ezt követő 32 bájt elvileg újra a rejtett szöveg hosszát mutatja (*'B'* keret);
 - Ha az '*A*' keret túlmutat a bittérképen, vagy a két keret nem egyenlő, akkor csak egy zajos (nyers) képfájlról beszélünk;
 - Ha a két keret egyenlő, akkor a képfájl adathordozó, amelyből a rejtett szöveg a bittérkép 33. bájtjától az LSB-k alapján nyolcbitenként bájtokká szervezve kinyerhető;
 - Ehhez alkalmazva az alábbi logikai műveleteket:
 - *LSB ellenőrzése*: $'A' \text{ AND } '00000001' = 1$ (ez az állítás igaz?);
 - *LSB beállítása*: $'A' := 'A' \text{ OR } '00000001'$ (ez legyen '*A*' értéke).

Bittérkép torzítása a legalacsonyabb helyi értékű bitek (LSB) alkalmazásával:

A következő példában az '*a*' karakter rejtését mutatom be. A rejtés a bittérkép RGB komponenseinek LSB-jét alkalmazza. Az '*a*' = #97 karakter bináris kódja: 01100001.

	Nyers kép		Tabula Rasa		Adatrejtő kép
...	00001100		00001100		00001101
1	01111010	- 0	01111010	- 0	01111010
2	00001100	- 0	00001100	- 0	00001101
3	11011100	- 0	11011100	- 0	11011101
4	01111010	- 0	01111010	- 0	01111010
5	00001100	- 0	00001100	- 0	00001110
6	11011011	- 1	11011010	- 0	11011010
7	01111010	- 0	01111010	- 0	01111010
8	00001100	- 0	00001100	- 0	00001101
	11011010		11011010		11011010

A táblázatban megfigyelhető az LSB-k nullába állítása (Tabula Rasa), valamint a '01100001' kód (#97, vagyis az 'a' karakter) rejtése.

A programcsomag programjainak validálása

Létrejött egy program, amelynek rendeltetése a felhasználói számítógépre másolt rejtjelezést és adatrejtést megvalósító programok aktiválása, ezzel akadályozva az illetéktelen másolatok alkalmazását.

Mivel a létrehozott program a többi program futtathatóságának kulcsa, ezért fokozott felügyeletet igényel. A programról csak indokolt esetben készítsünk másolatot, illetve

semmilyen esetben se másoljuk át a felhasználó számítógépre,

hanem futtassuk külső meghajtóról.

A validálás alapja [8]

A számítógépek egyedi azonosítására a számítógéphez csatlakozó hálózati adapter fizikai címe (MAC-cím) ad lehetőséget.

Minden hálózati adapternek, eszköznek saját MAC-címe van. A címet (címtartományokat) a szabványügyi hivatal adja ki a gyártónak, és ezt a gyártó fizikailag „beégeti”, vagy szoftverrel beállítja az interfészben.

A címet 12 darab hexadecimális számjegy (pl. FE-32-D0-65-EA-54) formájában adják meg, amelyből az első hat hexadecimális számjegy kiosztását az IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers) felügyeli, ezek a gyártót vagy az eladót azonosítják. A MAC-címnek ezt a részét egyedi szervezetazonosítónak (organizational unique identifier, OUI) nevezik. A fennmaradó hat hexadecimális számjegyet a gyártó adminisztrálja saját körben.

A több hálózati adapterrel rendelkező eszközöknek célszerűen több fizikai címe is lehet.

A program megállapítja a Windows operációs rendszer „Eszközkezelő”-ben, a „Hálózati kártyák” alatt felsorolt eszközök közül az *első* helyen található, engedélyezett eszköz MAC-címét (az adminisztrátor manuálisan is megadhat egy általa ismert címet). A program a validálás során ezt az értéket jegyzi be a validálandó programba a program azonosítása után.

A validálandó program felépítése

A validálandó program forráskódjában két fix hosszúságú mezőt alakítottunk ki, amelyek fordítás után is fellelhetők a programban. Ezek az „*azonosító mező*” és a „*MAC-cím mező*”.

Az „*azonosító mező*” a lefordított futtatható (*.exe) programfájlban, meghatározott pozícióban található. Tartalma a forráskódban rögzített, előre meghatározott karakter-sorozat. Ez és a fájlhossz alapján azonosítható a validálandó program. Ebből következik, hogy a program átnevezhető, ez nem befolyásolja a validálás lehetőségét.

A forráskódban a „*MAC-cím mező*” tartalma is egy karaktersorozat, amelynek célja a futtatható (*.exe) programfájl adott fájlpozíciójában hely biztosítása a MAC-cím programfájlba történő bejegyzéséhez. A MAC-cím nem közvetlenül, hanem karakterenként egy XOR logikai művelet végrehajtását követően lesz bejegyezve a validálandó programba. Ennek oka, hogy közvetlen fájlkezelő programokat alkalmazva ne lehessen kideríteni a „*MAC-cím mező*” fájlbeli pozícióját, ne lehessen közvetlen fájlkezeléssel indirekt úton validálni.

A validálás folyamata

A validálás során végrehajtott lépések:

- MAC-cím meghatározása vagy bekérése
- Célfájl (*.exe futtatható programfájl) megnyitása olvasásra
- A célfájl hosszának meghatározása
- Ha a fájlhossz alapján a fájl nem tartozik a programcsomaghoz, kilépés
- Az „*azonosító mező*” tartalmának ellenőrzése
- Ha az „*azonosító mező*” tartalma nem egyezik a várt karaktersorozattal, kilépés
- Célfájl átnevezése (forrásfájl lesz belőle)
- Eredeti fájlneven új célfájl megnyitása írásra
- A forrásfájlból a célfájl írása a „*MAC-cím mezőig*”
- Az aktuális MAC-cím írása (logikai művelettel rejtve) a célfájlba
- A forrásfájlból – átugorva a „*MAC-cím mezőt*” – a hátralévő tartalom írása a célfájlba
- A forrásfájl törlése

A validált program működése

A validált program futtatáskor a következő lépéseket hajtja végre:

- Aktuális MAC-cím meghatározása
- Ha nincs aktív hálózati kártya, kilépés

- Az aktuális és a programba bejegyzett MAC-cím összehasonlítása
- Ha az aktuális és a programba bejegyzett MAC-cím nem egyezik, kilépés
- Funkcionális működés (a „Reset” funkció nem kezdeményez újabb azonosítást)

Összefoglalás

A fejlesztés kezdetekor még nem látszott előre, mennyi probléma merül fel. Nem volt előre meghatározható, hogy a programok milyen alkalmazói felület kialakítását igénylik, hogy kiérdemeljék a *felhasználóbarát* jelzőt. Ezért lépésről lépésre formálódott a programcsomag, amely összességében már megfelel az előre kitűzött követelményrendszernek.

Reményeim szerint cikkemnek sikerült bemutatnia a programfejlesztések során felmerülő váratlan problémák megoldásának izgalmát, illetve azt, hogy egy probléma megoldása milyen hatással lehet a végeredmény minőségére, lehetőségeinek bővítésére.

Irodalomjegyzék

- [1] Horváth Zoltán: *Az oktatási tevékenység támogatása rejtjelezést, valamint adatrejtést megvalósító programcsomag alkalmazásával*. Kommunikáció 2014, Nemzeti Közszerzői Társaság, Budapest, 2014. november 12., 43–54. o. http://www.puskashirbaje.hu/index_html_files/Kommunikacio_2014-NSZTK.pdf (Letöltés: 2016. 03. 10.)
- [2] Dr. Berta István Zsolt: *Nagy e-szignó könyv. Amit az elektronikus aláírásról tudni akartál, csak féltél megkérdezni*. Microsec Kft., Budapest, 2011.
- [3] www.inf.elte.hu/karunkrol/digitkonyv/Jegyzetek 2010/A_rejtjelezes_nehany_kerdese.pdf (Letöltés: 2015. 08. 27.)
- [4] <https://hu.wikipedia.org/wiki/Polübiosz-négyszeg> (Letöltés: 2014. 05. 24.)
- [5] <https://hu.wikipedia.org/wiki/RSA-eljárás> (Letöltés: 2014. 05. 24.)
- [6] <https://hu.wikipedia.org/wiki/Szteganográfia> (Letöltés: 2014. 05. 24.)
- [7] <https://hu.wikipedia.org/wiki/BMP> (Letöltés: 2014. 05. 24.)
- [8] <https://hu.wikipedia.org/wiki/MAC-cím> (Letöltés: 2014. 05. 24.)

Using a software package to support the educational activities of encryption and steganography implementation II.

HORVÁTH ZOLTÁN

The present article is a continuation of a previous article, and shows in detail some of implemented algorithms in the program package. Using this basis, the functioning of the ability of programs, becomes more deeply understandable.

Keywords: symmetric encryption, asymmetric encryption, steganography, program protection